

seisis; kivovide peal näggin ma nago siifli friipjo, se ärateas mind järel waatamissele, mis modi se samba alluminne ots peaks tehtud olema? Seal näggim ma warssi, et samba allumiisse otja siöse üks piisuke oömuisest ketta olli pantud, selle warral joosjis värra id hõlpsaaste tinni ja lahti ja ei tiskunud postisid siwa. Juba se paljas oue värra id audi mulle römust tunnisidust, et ma mitte ilma aßjata Päistule ei olle läinud. Värrawast läbbi astudes olin ma farja aedas, kust läbbi tee mind oue viis, agga se, et kül farja aedast läbbi käies olli puhhas, kui pühhitud, tee kõrval olli sõnniko au, mis püfuti lautade eßitri käis, selle kallad mollemist küljest järsko üles müritud, mollemist otsast käies tee august välja, vasto teed olli augo äretes postid ja kats latti külges, sellepärrast, et kegi koggematta enne aega auko ei langeks. Sedda kõik nähhes voodi ennast römustada. Leine vi-samma tubli värra id viis mind oue. Dues tulli mulle üks vägga löbbus neio vasto, se olli nago ma värrast avro sain Päwli norem tättar. Eio. Agga, kui mul moistust olleks sedda wi-sakat tüdrufud üles malida, se pilt kõlbaks wi-

sist mitme tadi poeale wata. Ta olli iöse walge werrega, mustad jeuksed ja silma farivad, sinnikad silma terrad, palle nukkad punnetasid imme armjal wi fil, ja kui näeratas, siis loid angud pedke, pitka kaabwuga fehha polest; ja ta voodi ni julgeste ilma karmatta ja löbbusaste välja wata, et lust pealt nähha. (Meie enneste wahhel öölda, egga sa mo fanno välja ei lähhe lobbijsema, muido — noh, mis ma piddin ütlema, kui ma 20 aastat nöör oletteksin, Eio silma waatminne olleks viist minno süddand läbbi piisnud, ja werd tutteminne jooksma pannud — noh olgo peale, mis me seit siin rägime, olle wag-gusi.) Ma küüsini warssi pääraast terretainist: kogu selle tallo percremeeks koddo olleks. Ta was-tas: iissa on koddo, aiab toas woeraqa jutto. Ma küüsini lubba lubba minna. Selle peale tulli Päwel ieje uksest välja ja pallus mind sisse tulla. Toas leidsin ma omma wanna sõbra Pöllo Tönni eest, kes mulle sure römuga vasto tulli. Minna pallusin andeks anda, et ma nende juttule ollen seggadust teinud. Tönni, kes mind tundis, teggi mind omma juttuga Päwliga tut-waks. Nüüd pallus Päwel mind mahha istuda.